

rit in locum deperditi & id in sede prioris statuit. hoc est proprium hisce anseribus, quod nullo modo nisi videant mare volare possunt: hoc hominibus innotuit, cum aliquando turbine ventorum fortè delati, se deprehendi perciperent, à rupe in terram continentem extra conspectum maris manus capientium effugere volatu conantes, se non posse volare manifestè prodiderunt. Pulli cum ad magnitudinem anserum domesticorum pervenerunt, tum sunt esui suaves & apti, & vix prius. Caro seniorum anserum est dura, macra, & nigra, licet plumæ sint albæ. Cum ad Bassam veniunt, magnam piscium vim, unde illic vivant, secum apportant, qui interdum hominibus illic degentibus in prædam cedunt, & iis pro cibo sunt. Adferunt itidem secum tigilla, unde nidos conficiant, & hæc etiam rupis incolæ capiunt, & iis in ignem utuntur. Hi anseres nomine vulgari è Latino, ut puto, detorto, Solen vocantur, quod male pronunciant Soland, id est anniversarii: ad nos enim veniunt semel unica solum vice in toto anno. Nonnullis vocantur vulgo Scoutis, id est *σκούτις* ab exquisita audiendi facultate, qua omne genus anseres pollere tradunt rei naturalis Scriptores. Sed ego potius credidero Scoutis dici emissarios illos anseres, de quibus supra. Oppida hujus regionis sunt hæc præcipua: Dumbarum five Baradunum ad Mare Scoticum, ubi est portus & super rupe est arx diruta, olim Comitum Marcia, à quo loco cognomen habebant. Nomen est compositum à Dun id est mons & Bar five Baris quod significat turrim. Secundum oppidum est Haddina vulgo Hadintona, nomen habet quod sit sita ad Tinam amnem, ubi erat olim nobile monasterium in planitie situm. Tertium oppidum est Dalbethum, ad confluentem duorum amnium Isacarum cum arce & territorio vicino. Hoc oppidum erat per aliquot ætates Patrimonium Duglassiorum, sed nunc ad Scotos pervenit. Nomen habet à Dal id est collis, & Beth, id est tegumentum, tectum. A Dalbetho plus minus mille passuum versus occasum erat nobilis illa Abbatia ad Escam, in loco humili, nomine Neobotellum, quod per interpretationem est novum ædificium. Est hodie Domus comitis Lothianæ de familia Berorum. Quartum oppidum est Musselburgum non procul ab ostio Isacæ, ita dictum, quod primitus esset sedes pauperum piscatorum, qui incumbabant collectioni conchilarum omne genus, nominatim musculorum.

De Letha & Edinburgo seorsim. Ultimum oppidum, de quo dicemus in hac Provincia, id est quod appositissime, maximè Gentilis noster, appellat Limnuchum, nomine Græco *λίμνη*, id est vicus ad stagnum: nam *δίκω* est vicus, & *λίμνη* est aqua stagnans, ut alibi dicemus.

Hoc oppidum antiquitus erat Lindum à Lin, id est habitatio, & Dun collis vulgo: hodie vocatur Linlithgolg, qua appellatione plenè datur ratio situs; nam Lin est habitatio, quæ toties occurrit in nominibus locorum, & Leth est aqua, ut supra vidimus, Golg est collis ab Hebræo *גולג* Gaah, attollere, elevare, locus editus: & revera urbs hæc sita est ad Lacum non ita magnum super colliculo. In hac urbe est palatium Regium & templum etiam elegantis structuræ.

Multa erant olim, præter prædicta oppida, loca munita, castra & arces, de quibus nos hoc in loco tacemus, cum lapsus temporis & vicissitudo rerum omnia mutarit: de una tamen & altera arce paucis hic dicere visum est. Arx etiam hodie munitissima Duglassiorum, sita super rupe undique prærupta & mari circumdata, præterquam ad occasum, ubi est arcis introitus; & hæc etiam pars munita est boleariis. Duglassi olim ædificarunt hanc arcem, qua reprimerent tyrannidem Comitum Marcii, qui tunc temporis omnes vicinos, saltem debiliores, potentia sua vexabant. Hæc Arx vulgo dicitur Tantallon corruptè, unde Latini scriptores nominarunt Tantallonem: Ratio nominis hæc est: Magistri *οικοδόμων* five fabrorum, five fabro-murarii præcipui, imposita operi manu extrema, obtinuerunt à Domino loci in præmium laboris & industriæ suæ, ut nomina ipsorum in locis murorum arcis maxime conspicuis majusculis literis inscriberentur. Nomina vero *οικοδόμων* erant Thomas & Allanus, pro quibus vulgus nostrates Tom & Allon, unde confectum est nomen compositum Tomtallon. Hæc arx fuit diu obsessa à Jacobo V. Rege, & tormentis æneis diu de verberata, sed irritò fere labore. quare post exiguum murorum læsuram solvere coactus fuit Rex obsidionem. In mari plusminus uno milliari ab hac arce exurgit rupis Bassa, undique prærupta, cujus vertex est gramine tectus & ad summum fere est aquis dulcis: ambitus rupis est plusminus mille passuum. æstus maris violentia sua inferiorem partem rupis perforavit fere ab uno latere ad alterum; multæ aves marinæ hic conveniunt ubi nidos faciant, nominatim anseres, illi de quibus supra.

In diversa parte provinciæ hujus ad Boderiam, super colle ædito, est diruta arx olim Duglassiorum, nunc ad Hamiltonios pertinens, nomine Abircornia, ubi erat antiquitus Monasterium nobile, quod diebus illis vocabant Aberkernit. Ratio nominis est à situ petenda: siquidem Aber, vel Keber, ut alibi pronunciant, ædificium notat; cujus diminutivum Gallis dicitur *Cabaret*. Corn vel Kern vel Kernig, ut olim pronunciabant, significat locum æditum, & venit etiam ab Hebræo *קֶרֶן*, quod inter alia notat locum elevatum ut Cornu.

Q

Uno